

ΣΤΕ 1806/2016 [Άρση ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης]

Περίληψη

-Κατά τον προσδιορισμό από το αρμόδιο δικαστήριο του εύλογου χρόνου διατηρήσεως της απαλλοτρίωσης ή του βάρους, η υπέρβαση του οποίου σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ιδρύει υποχρέωση τροποποίησης του σχεδίου προς το σκοπό άρσεως της απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους, δεν ασκούν επιρροή ενέργειες της Διοικήσεως για την συντέλεση της απαλλοτρίωσης, οι οποίες εκδηλώθηκαν μετά την άσκηση προσφυγής των ιδιοκτητών κατά της ρητής ή σιωπηρής αρνήσεως της Διοικήσεως να άρει τη ρυμοτομική απαλλοτρίωση και ενδεχομένως, μάλιστα, εν όψει ακριβώς της ασκήσεως προσφυγής από τους ιδιοκτήτες κατά της αρνήσεως αυτής.

-Το πρωτοδικείο έκρινε ότι για τη νομιμοποίηση του αιτούμενου άρση ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης λόγω μη συντελέσεώς της αρκεί η ιδιότητά του ως εικαζόμενου δικαιούχου, εν όψει δε τούτου έκρινε δε ότι το ανωτέρω στοιχείο αρκούσε για την απόδειξη της κυριότητας και την ενεργητική νομιμοποίηση των προσφευγουσών-αναιρεσιβλήτων, χωρίς να απαιτείται μνεία στο δικόγραφο της προσφυγής και της κυριότητας των δικαιοπαρόχων τους, απέρριψε δε ως αβάσιμο αντίθετο ισχυρισμό του αναιρεσειόντος Δήμου. Η αιτιολογία αυτή είναι νόμιμη και επαρκής για την στοιχειοθέτηση εννόμου συμφέροντος υποβολής αιτήσεως άρσεως μη συντελεσμένης ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης και, περαιτέρω, για την ενεργητική νομιμοποίηση ασκήσεως προσφυγής, λαμβανομένου υπ' όψη και του ότι το αρμόδιο δικαστήριο προβαίνει σε πιθανολόγηση υπάρξεως δικαιώματος κυριότητας και όχι στην οριστική επίλυση του σχετικού ζητήματος, η οποία ανήκει στα πολιτικά δικαστήρια, δεν απητείτο δε να αναφέρει το δικάσαν δικαστήριο τον τρόπο περιελεύσεως του ακινήτου στους δικαιοπαρόχους των αναιρεσιβλήτων, ούτε αν το επίδικο ακίνητο έχει δηλωθεί στο κτηματολόγιο και ποιον ΚΑΕΚ έλαβε.

-Κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση του εύλογου χρόνου μεταξύ της επιβολής ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης και της απορρίψεως του αιτήματος άρσεώς της από τη Διοίκηση δεν αποτελούν οι ενέργειές της προς απόκτηση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου με άλλον τρόπο (απευθείας αγορά κ.λπ.), αλλά οι ενέργειες της Διοικήσεως για τη συντέλεση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Θ. Αραβάνης*

Βασικές σκέψεις

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται κατά νόμο η καταβολή παραβόλου, ζητείται, παραδεκτώς, η αναίρεση της 2778/2005 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία έγινε δεκτή προσφυγή των αναιρεσίβλητων και ακυρώθηκε η άρνηση της Διοικήσεως να άρει ρυμοτομική απαλλοτρίωση, που είχε επιβληθεί στο ακίνητό τους, επί του Ο.Τ. 1059 του Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής στη συμβολή των οδών Αγίας Βαρβάρας και Αργολίδος.
2. Επειδή, νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση χωρίς την παρουσία των διαδίκων δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, έγιναν οι νόμιμες επιδόσεις από τη Γραμματεία στον αναιρεσιόντα και από τον τελευταίο στις αναιρεσιβλήτους.
3. Επειδή, στο άρθρο 11 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (Κ.Α.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001 (Α΄ 17) και, σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο του ίδιου νόμου, ισχύει από 7.5.2001, ορίζεται ότι: «1. Η αρχή που κήρυξε την αναγκαστική απαλλοτρίωση δύναται με απόφασή της να την ανακαλέσει, ολικώς ή μερικώς, πριν συντελεστεί, τηρώντας τη διαδικασία που ορίζεται από το άρθρο 1 για την κήρυξη αυτής. 2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ανακαλείται υποχρεωτικά με πράξη της αρχής η οποία την έχει κηρύξει, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που πιθανολογεί εμπράγματο δικαίωμα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, εάν μέσα σε τέσσερα έτη από την κήρυξή της δεν ασκηθεί αίτηση για το δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθοριστεί αυτή εξωδίκως. Η αίτηση είναι अपαράδεκτη εάν ασκηθεί μετά την πάροδο έτους από την παρέλευση της τετραετίας αυτής, σε κάθε δε περίπτωση μετά τη δημοσίευση της απόφασης καθορισμού της αποζημίωσης [...]. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου περί απαλλοτριώσεων προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων, ανάπτυξη οικιστικών περιοχών και για αρχαιολογικούς σκοπούς. 3. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως εάν δεν συντελεστεί μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης προσωρινού καθορισμού της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας οριστικού καθορισμού αυτής, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η αρμόδια για την κήρυξη της απαλλοτριώσεως αρχή υποχρεούται να εκδώσει μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου βεβαιωτική πράξη για την επελθούσα αυτοδίκαιη άρση. Η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 4. Εάν περάσουν άπρακτες οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3 προθεσμίες ή εκδοθεί πράξη αρνητική, κάθε ενδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο, την έκδοση δικαστικής απόφασης, με την οποία να ακυρώνεται η προσβληθείσα πράξη ή παράλειψη και να βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη ή υποχρεωτικώς

επελθούσα άρση της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία που ορίζεται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), πλην του άρθρου 66 αυτού. Στη δίκη καλείται ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση και το Δημόσιο. Η εκδιδόμενη απόφαση είναι ανέκκλητη. 5 [...] 6 [...]». Περαιτέρω, στο άρθρο 29 του ως άνω Κ.Α.Α.Α. ορίζεται ότι: «1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται επί των απαλλοτριώσεων που κηρύσσονται από την έναρξη ισχύος του και εφεξής. 2. Απαλλοτριώσεις που κηρύχθηκαν από 1ης Φεβρουαρίου 1971 και εφεξής διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος από το σημείο στο οποίο βρίσκονται κατά την έναρξη της ισχύος αυτού. Εξαιρούνται τα θέματα εκείνα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει κοινοποιηθεί εισαγωγικό δικόγραφο της σχετικής δίκης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί σχετική διοικητική πράξη, ως προς τα οποία εφαρμόζονται μόνον οι διαδικαστικές διατάξεις του παρόντος. 3. [...] 5. Απαλλοτριώσεις προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων και ανάπτυξη οικιστικών περιοχών που κηρύχθηκαν οποτεδήποτε μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα διέπονται, κατά την έκταση που ορίζεται από την παράγραφο 2 από τις διατάξεις του Κώδικα τούτου, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ορίζονται από τις διατάξεις αυτές. 6 [...] 8. Με την επιφύλαξη των οριζομένων από τις λοιπές διατάξεις του παρόντος Κώδικα, από την έναρξη ισχύος αυτού καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη η οποία αφορά θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν ή αντίκειται στις διατάξεις τούτου. Κάθε παραπομπή στον α.ν. 1731/1939 ή στο ν.δ. 797/1971 ή γενικά στη νομοθεσία περί απαλλοτριώσεων νοείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα ότι γίνεται στις αντίστοιχες διατάξεις τούτου. 9 [...]».

Εξ άλλου, με το άρθρο 1 παρ. 2 της από 21.12.2001 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 288), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2990/2002 (Α΄ 30), ορίσθηκε ότι αρμόδιο δικαστήριο για τις διαφορές που γεννώνται από ατομικές πράξεις διοικητικών αρχών, οι οποίες αφορούν την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρουμένων για μεγάλο διάστημα ρυμοτομικών βαρών, είναι το δικαστήριο του άρθρου 11 παραγρ. 4 του ανωτέρω Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, δηλαδή το οικείο Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο. Από τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 11 του Κ.Α.Α.Α., από τις οποίες διέπεται η κρινόμενη υπόθεση, δεδομένου ότι το αίτημα για την άρση των δεσμεύσεων των επίδικων ακινήτων υποβλήθηκε και η απόρριψή του στοιχειοθετήθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Κώδικα αυτού (πρβλ. ΣΕ [603/2008](#) Ολομ), δεν προβλέπεται αυτοδίκαιη ανάκληση των ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων μετά την άπρακτη πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος από την κήρυξή τους. Και αυτές, όμως, οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, εφ' όσον μετά την κήρυξή τους διατηρούνται, χωρίς να πραγματοποιείται η συντέλεσή τους σύμφωνα με τον νόμο, επί μακρό χρονικό διάστημα, το οποίο, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει τα κατά την κρίση του

αρμόδιου δικαστηρίου εύλογα όρια, αποτελούν νομικό και οικονομικό βάρος της ιδιοκτησίας, το οποίο είναι αντίθετο προς την συνταγματική προστασία της. Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές, όπως και στις περιπτώσεις ρυμοτομικού βάρους, το οποίο συνεπάγεται ο χαρακτηρισμός ακινήτου ως χώρου κοινωφελών χρήσεων, ανακύπτει υποχρέωση της Διοικήσεως να άρει την αναγκαστική απαλλοτρίωση ή το ρυμοτομικό βάρος, η υποχρέωση δε αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός, ότι για την άρση απαιτείται η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, για την οποία ο νόμος προβλέπει την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων, διότι η τροποποίηση με σκοπό την άρση της ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή άλλου ρυμοτομικού βάρους είναι υποχρεωτική για την Διοίκηση (βλ. ΣΕ 5479/2012, 2948/2011, 4429/2010, 3933/2009, 4010/2008, 3929/2008, 2084/2006 κ.ά.).

4. Επειδή, περαιτέρω, η κατ' άρθρο 11 του Κ.Α.Α. διοικητική διαδικασία ελέγχου της συνδρομής των προϋποθέσεων άρσεως απαλλοτρίωσης επί ακινήτου, αποβλέπущα στην προστασία της ιδιοκτησίας από επιβαρύνσεις, που υπερβαίνουν το κατά το Σύνταγμα ανεκτό όριο, κινείται, κατ' αρχήν, από τον ενδιαφερόμενο ιδιοκτήτη, υπέρ του οποίου και τάσσεται. Συνεπώς, ο αιτούμενος την άρση απαλλοτρίωσης λόγω παρόδου απράκτων των κατά νόμο χρονικών ορίων συντελέσεώς της, πρέπει, με την αίτησή του προς την Διοίκηση, να υποβάλει και τα αποδεικτικά της ιδιοκτησίας του στοιχεία, τα οποία, συνεκτιμώμενα με τα λοιπά τυχόν υπάρχοντα σχετικά στοιχεία του οικείου διοικητικού φακέλου, άγουν στο συμπέρασμα ότι ο αιτών φέρεται, κατ' αρχήν, ως κύριος του αντίστοιχου ακινήτου και νομιμοποιείται, επομένως, στην υποβολή του αιτήματος. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι κατ' αρχήν επίκαιρα, να τείνουν δηλαδή στην απόδειξη της κυριότητας κατά τον χρόνο υποβολής του αιτήματος. Σε περίπτωση δε μη επαρκούς αποδείξεως ή αμφισβητήσεως της κυριότητας του αιτούντος, η Διοίκηση οφείλει να εκφέρει παρεμπόμπουσα επί του ζητήματος κρίση, ελεγκτή, περαιτέρω, από το τυχόν επιλαμβανόμενο της υποθέσεως αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο. Εν πάση περιπτώσει, το τελευταίο αυτό δικαστήριο, στο πλαίσιο της κατά νόμο υποχρεώσεώς του προς αυτεπάγγελτη εξέταση του εννόμου συμφέροντος του αιτούντος, οφείλει να εξετάζει αν, με βάση τα υφιστάμενα ή προσκομιζόμενα στοιχεία, αυτός φέρεται ως κύριος του επίμαχου ακινήτου, υποχρεούμενο στην περίπτωση αυτή να συνεξετάσει και αντίστοιχους καταλλήλως τεκμηριούμενους αντίθετους ισχυρισμούς των λοιπών διαδίκων. Το δικαστήριο αυτό, πάντως, κατά την ως άνω δίκη, δεν επιλύει οριστικά το ζήτημα της τυχόν υπάρξεως εμπράγματων δικαιωμάτων στο επίμαχο ακίνητο, διότι για το ζήτημα αυτό τελικώς αρμόδια κατά το Σύνταγμα είναι τα πολιτικά δικαστήρια (ΣΕ 2924/2012, 3627/2007, 2129/2007, 2214/2006 7μ., 672/2006).
5. Επειδή, εξ άλλου, όπως έχει κριθεί (ΣΕ 2100/2012, 3933/2009, 3986/2008 κ.ά.), κατά τον προσδιορισμό από το αρμόδιο δικαστήριο του εύλογου χρόνου διατηρήσεως της απαλλοτρίωσης ή του βάρους, η υπέρβαση του οποίου σε

- κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ιδρύει υποχρέωση τροποποίησης του σχεδίου προς το σκοπό άρσεως της απαλλοτριώσεως ή του ρυμοτομικού βάρους, δεν ασκούν επιρροή ενέργειες της Διοικήσεως για την συντέλεση της απαλλοτριώσεως, οι οποίες εκδηλώθηκαν μετά την άσκηση προσφυγής των ιδιοκτητών κατά της ρητής ή σιωπηρής αρνήσεως της Διοικήσεως να άρει τη ρυμοτομική απαλλοτρίωση και ενδεχομένως, μάλιστα, εν όψει ακριβώς της ασκήσεως προσφυγής από τους ιδιοκτήτες κατά της αρνήσεως αυτής. Περαιτέρω, όπως έχει κριθεί, η άρση της απαλλοτριώσεως δεν εμποδίζει τη Διοίκηση να επιβάλει εκ νέου απαλλοτρίωση του αυτού ακινήτου για τον ίδιο σκοπό δημοσίου συμφέροντος και για τον εφεξής χρόνο με τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, εφ' όσον τεκμηριώνεται σοβαρή πολεοδομική ανάγκη και η πρόθεση και δυνατότητα για την άμεση κατά νόμο συντέλεση της νέας απαλλοτριώσεως με την χωρίς καθυστέρηση καταβολή της προσήκουσας αποζημιώσεως στον θιγόμενο ιδιοκτήτη (βλ. ΣΕ 5479/2012, 2917/2011, 3908/2007 7μ.). Η ανωτέρω υποχρέωση της Διοικήσεως να άρει την ρυμοτομική απαλλοτρίωση δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες του ακινήτου δεν είχαν προβεί σε ενέργειες για την αποζημίωσή τους παρά την παρέλευση μακρού χρόνου από την επιβολή της απαλλοτριώσεως και, συνεπώς, δεν καθίσταται εκ του λόγου αυτού καταχρηστική η υποβολή από τους ιδιοκτήτες αιτήσεως για την άρση της απαλλοτριώσεως (βλ. ΣΕ 2482/2009, 3856/2008). Τέλος, το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 11 του Κ.Α.Α.Α., 10 του ν. 3044/2002 (Α' 197) και 63 και 65 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), συνάγεται ότι αίτηση για την άρση ρυμοτομικής απαλλοτριώσεως επιτρεπτός υποβάλλεται όχι μόνον στον Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. (ήδη Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής) αλλά και σε κάθε όργανο της κρατικής διοικήσεως, κεντρικής ή περιφερειακής ή της τοπικής αυτοδιοικήσεως, στο οποίο έχουν ανατεθεί αποφασιστικού χαρακτήρα αρμοδιότητες σε θέματα εγκρίσεως και τροποποίησης πολεοδομικών σχεδίων ή, έστω, γνωμοδοτικού χαρακτήρα αρμοδιότητα στο πλαίσιο της διαδικασίας της σχετικής πολεοδομικής ρυθμίσεως. Εάν δε η αρχή, στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, δεν έχει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, κατά το Σύνταγμα και το νόμο, αρμοδιότητα τροποποίησης του πολεοδομικού σχεδίου, όπως είναι οι Ο.Τ.Α. πριν την αναθεώρηση του Συντάγματος το έτος 2001, οφείλει να διαβιβάσει περαιτέρω τη σχετική αίτηση στο κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο, πλην δεν συντελείται σιωπηρή άρνηση της αρχής αυτής να άρει την απαλλοτρίωση με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της αιτήσεως (βλ. ΣΕ 2101/2012, 4569/2009 7μ.).
6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης προκύπτουν τα εξής: Με τα π.δ/τα από 20.1.1972 (Δ' 31), 27.10.1972 (Δ' 304), 19.8.1977 (Δ' 305), 13.9.1983 (Δ' 502) σχετικά με την έγκριση, τροποποίηση, επέκταση και επανέγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής, χαρακτηρίσθηκε ως

κοινόχρηστος χώρος πρασίνου το Ο.Τ. 1059 του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του εν λόγω Δήμου, στο οποίο περιλαμβάνεται ακίνητο εμβαδού 300,84 τ.μ., στη συμβολή των οδών Αγίας Βαρβάρας και Αργολίδος, που φέρεται ότι ανήκει εξ αδιαιρέτου στις αναιρεσίβλητες. Με την από 3.11.2004 αίτησή τους προς τη Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Νομαρχίας Αθηνών (Τομέα Νότιας Αθήνας) οι αναιρεσίβλητες ζήτησαν την άρση της ανωτέρω ρυμοτομικής απαλλοτριώσεως λόγω μη συντελέσεως της παρά την πάροδο μακρού χρόνου από την επιβολή της. Η αίτηση αυτή απερρίφθη τελικώς με την 14342/22.12.2004 πράξη του Διευθυντή Πολεοδομίας Ν. Τομέα της Νομαρχίας Αθηνών, με την αιτιολογία ότι ο εύλογος χρόνος της επί μακρόν δέσμευσης του ακινήτου κρίνεται από τα οικεία δικαστήρια. Αίτηση ακυρώσεως (προσφυγή) των αναιρεσιβλήτων κατά της αρνήσεως της Διοικήσεως να άρει την απαλλοτρίωση έγινε δεκτή με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία ότι από την αρχική κήρυξη της επίδικης απαλλοτριώσεως (1972) μέχρι την υποβολή αιτήσεως προς τη Διοίκηση για την άρση της (2004) παρήλθε χρονικό διάστημα 32 ετών χωρίς η Διοίκηση να προβεί στη συντέλεση της απαλλοτριώσεως, ότι για τον υπολογισμό του χρόνου δεσμεύσεως του ακινήτου δεν ασκεί επιρροή η πολεοδομική διαρρύθμιση που επακολούθησε, με τις ίδιες συνέπειες για το επίμαχο ακίνητο, ότι το ως άνω χρονικό διάστημα υπερβαίνει τα εύλογα όρια δεσμεύσεως της ιδιοκτησίας χωρίς αποζημίωση και ότι, συνεπώς, η Διοίκηση είχε υποχρέωση άρσεως της επίδικης απαλλοτριώσεως, με τις σκέψεις δε αυτές ακύρωσε την προσβληθείσα άρνηση και ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου να αρθεί η απαλλοτρίωση με τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου.

7. Επειδή, προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση ότι η προσφυγή των αναιρεσιβλήτων έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη διότι αυτές δεν υπέβαλαν προηγουμένως αίτηση ανακλήσεως της επίδικης ρυμοτομικής απαλλοτριώσεως στις αρμόδιες αρχές, ήτοι στη Νομαρχία ή τον Δήμο. Ο λόγος αυτός κατά το πρώτο σκέλος του είναι απορριπτέος ως στηριζόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, οι αναιρεσίβλητες είχαν υποβάλει σχετική αίτηση άρσεως της επίδικης απαλλοτριώσεως στη Νομαρχία Αθηνών, επί της οποίας εκδόθηκε η προσβληθείσα ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου πράξη. Η αίτηση εξ άλλου αυτή αρμοδίως κατ' αρχήν υπεβλήθη στη Ν. Α. διότι, όπως εκτέθηκε ήδη, κατ' άρθρο 10 του ν. 3044/2002 ο Νομάρχης ήταν, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, αρμόδιος για την έγκριση και τροποποίηση ρυμοτομικών σχεδίων εντοπισμένου χαρακτήρα (ΣΕ 3661/2005 Ολομ., 2102/2012 κ.ά.). Περαιτέρω, κατά το δεύτερο σκέλος του ο ανωτέρω λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος διότι, όπως εκτέθηκε σε προηγούμενη σκέψη, αρκούσε η υποβολή της αιτήσεως άρσεως της απαλλοτριώσεως στο κατ' αρχήν αρμόδιο για την ανάκληση της απαλλοτριώσεως όργανο, δεν απητείτο δε η υποβολή της και στον αναιρεσειόντα Δήμο.

8. Επειδή, οι αναιρεσίβλητες με την προσφυγή τους επικαλέσθηκαν, για τη απόδειξη των δικαιωμάτων τους επί του επίδικου ακινήτου, την 1042/1998 πράξη αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Αθηνών Δομνίκης Βογιατζή-Αντιόχου, νομίμως μεταγεγραμμένη, σύμφωνα με την οποία το επίδικο ακίνητο περιήλθε σ' αυτές κατά ποσοστό $\frac{1}{4}$ εξ αδιαιρέτου σε κάθε μία. Το πρωτοδικείο έκρινε ότι για την νομιμοποίηση του αιτουμένου άρση ρυμοτομικής απαλλοτριώσεως λόγω μη συντελέσεως της αρκεί η ιδιότητά του ως εικαζόμενου δικαιούχου, εν όψει δε τούτου έκρινε δε ότι το ανωτέρω στοιχείο αρκούσε για την απόδειξη της κυριότητας και την ενεργητική νομιμοποίηση των προσφευγουσών - αναιρεσιβλήτων, χωρίς να απαιτείται μνεία στο δικόγραφο της προσφυγής και της κυριότητας των δικαιοπαρόχων τους, απέρριψε δε ως αβάσιμο αντίθετο ισχυρισμό του αναιρεσειόντος Δήμου. Η αιτιολογία αυτή είναι νόμιμη και επαρκής για την στοιχειοθέτηση εννόμου συμφέροντος υποβολής αιτήσεως άρσεως μη συντελεσμένης ρυμοτομικής απαλλοτριώσεως και, περαιτέρω, για την ενεργητική νομιμοποίηση ασκήσεως προσφυγής, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν σε προηγούμενη σκέψη, λαμβανομένου υπ' όψη και του ότι το αρμόδιο δικαστήριο προβαίνει σε πιθανολόγηση υπάρξεως δικαιώματος κυριότητας και όχι στην οριστική επίλυση του σχετικού ζητήματος, η οποία ανήκει στα πολιτικά δικαστήρια, δεν απητείτο δε να αναφέρει το δικάσαν δικαστήριο τον τρόπο περιελεύσεως του ακινήτου στους δικαιοπαρόχους των αναιρεσιβλήτων, ούτε αν το επίδικο ακίνητο έχει δηλωθεί στο κτηματολόγιο και ποιον ΚΑΕΚ έλαβε, δεδομένου άλλωστε ότι ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου ο αναιρεσειών Δήμος δεν αμφισβήτησε με συγκεκριμένα στοιχεία την κυριότητα των αναιρεσιβλήτων. Αντιθέτως μάλιστα, όπως ανέφερε στο από 8.6.2005 υπόμνημά του που υπεβλήθη πρωτοδίκως, επαναλαμβάνει δε με την κρινόμενη αίτηση, με το 16386/8.7.2003 έγγραφό του είχε καλέσει τις αναιρεσίβλητες, πριν αυτές καταθέσουν αίτηση άρσεως της απαλλοτριώσεως, σε διαπραγματεύσεις για την εξαγορά του επίδικου ακινήτου, θεωρώντας τες προδήλως ως ιδιοκτήτριες αυτού. Συνεπώς ο λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, ενώ η περαιτέρω αμφισβήτηση της σχετικής ουσιαστικής κρίσεως του δικαστηρίου είναι απαράδεκτη (πρβλ. ΣΕ 2642/2010, 2129/2007).
9. Επειδή, προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση μη νομίμως δεν απάντησε σε προβληθέντα πρωτοδίκως ισχυρισμό, κατά τον οποίο οι αναιρεσίβλητες ενήργησαν καταχρηστικά, διότι ο Δήμος, προκειμένου να προβεί σε απευθείας αγορά του ακινήτου, τις κάλεσε με το προαναφερθέν 16386/8.7.2003 έγγραφό του να υποβάλουν πρόταση για το ύψος του τιμήματος, πλην αυτές, κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής διαπραγματεύσεων, πρότειναν τιμή μονάδας πολύ ανώτερη από την αντικειμενική αξία του ακινήτου. *Όπως όμως έχει κριθεί, κρίσιμο στοιχείο για την εκτίμηση του ευλόγου χρόνου μεταξύ της επιβολής ρυμοτομικής*

απαλλοτριώσεως και της απορρίψεως αιτήματος άρσεώς της από τη Διοίκηση δεν αποτελούν οι ενέργειές της προς απόκτηση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου με άλλον τρόπο (απευθείας αγορά κ.λπ.), αλλά οι ενέργειες της Διοικήσεως για τη συντέλεση της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 7 του Κ.Α.Α.Α. (ΣΕ 3933/2009, 2640/2013). Συνεπώς ο ανωτέρω προβληθείς ισχυρισμός δεν ήταν ουσιώδης και ως εκ τούτου ορθώς απερρίφθη σιγή από το δικάσαν δικαστήριο, ο δε αντίθετος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

10. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση μη νομίμως δεν απέρριψε την προσφυγή των αναιρεσιβλήτων παρ' όλο που ασκήθηκε μετά την πάροδο έτους από τη συμπλήρωση τετραετίας από την κήρυξη της επίμαχης απαλλοτριώσεως. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος διότι στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τα ήδη εκτεθέντα, στις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που κηρύσσονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί σχεδίων πόλεων δεν εφαρμόζεται η προβλέπουσα την προϋπόθεση αυτή διάταξη του άρθρου 11 παρ. 2 του Κ.Α.Α.Α., στην οποία προδήλως αναφέρεται ο αναιρεσείων Δήμος.
11. Επειδή, επομένως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.